

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
1 Пж 2092/24
11.12.2024. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД у већу састављеном од судије Иванке Спаховић, председника већа, судије Гордане Вуковић и судије Биљане Суботић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из, ул., чији је пуномоћник Лидија Петровић, адвокат из, против туженог „Димничар“ а.д. Београд, ул. Делиградска бр. 26, чији је пуномоћник Александар Станимировић, адвокат из, ради побијање одлука скупштине акционарског друштва, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду П. 2394/2023 од 20.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.12.2024. године, донео је следећу:

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Привредног суда у Београду П. 2394/2023 од 20.02.2024. године и предмет се враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П. 2394/2023 од 20.02.2024. године, у ставу I изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се пониште одлуке Скупштине акционара туженог донете на редовној седници одржаној 28.04.2023. године, и то Одлука о усвајању Записника са седнице Скупштине од 24.06.2022. године, Одлука о усвајању годишњег финансијског извештаја и годишњег извештаја о пословању друштва за 2022. годину, заједно са извештајем и мишљењем ревизора бр. 187/23-1 од 28.04.2023. године, Одлука о усвајању консолидованог годишњег финансијског извештаја и консолидованог годишњег извештаја о пословању друштва за 2022. годину, заједно са извештајем и мишљењем ревизора бр. 188/23-1 од 28.04.2023. године, Одлука о расподели добити остварене по финансијском извештају за 2022. годину бр. 189/23-1 од 28.04.2023. године и Одлука о избору ревизора за ревизију финансијских извештаја за 2023. годину бр. 185/23-1 од 28.04.2023. године, као и да се бришу регистроване одлуке, што је тужени дужан да призна и трпи. Ставом II изреке обавезан је тужилац да туженом исплати износ од 31.500,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Против наведене пресуде тужилац је изјавио благовремену жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Указао је да је учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана чланом 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Предложио је да другостепени суд преиначи побијану пресуду и

усвоји тужбени захтев у целости или исту укине и врати списе првостепеном суду на поновно одлучивање.

У одговору на жалбу тужени је навео да су неосновани жалбени наводи тужиоца и предложио је да другостепени суд одбије жалбу као неосновану и потврди првостепену одлуку.

Испитујући законитост и правилност ожалбене пресуде применом одредбе члана 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да је жалба тужиоца основана.

У поступку доношења првостепене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1) до 3), 5), 7) и 9) Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Предмет тужбеног захтева је поништај одлука скупштине акционара туженог донете на редовној седници одржаној 28.04.2023. године, ближе наведених у изреци пресуде.

Према утврђеном чињенично стању дана 28.04.2023. године, одржана је редовна годишња седница Скупштине туженог, на којој је донето неколико одлука које су наведене у изреци пресуде. Тужилац у овој правној ствари тражи поништај наведених одлука и њихово брисање из регистра, сматрајући да су незаконите, јер на предметној седници није постојао кворум за рад и одлучивање и што скупштинска тела нису била прописно састављена. Решењем Комисије за хартије од вредности бр. 3/2- 101-1631/50-22 од 21.04.2023. године, утврђено је да акционари ББ, ВВ, ГГ и „Bento solution“ доо немају право гласа по основу власништва над акцијама туженог као циљног друштва од 13.05.2022. године и то: ББ нема право гласа по основу 310 комада акција, ВВ по основу 340 комада акција, ГГ по основу 448 комада акција, док „Bento solution“ доо нема право гласа по основу 871 комад акција. Утврђено је да је пре одржавања седнице Скупштине, тужени од Централног регистра хартија од вредности прибавио Јединствену евиденцију акционара на дан акционара 18.04.2023. године, из које произлази да су наведена лица била акционари туженог на дан акционара, као и да су имали право гласа по свим акцијама које су поседовали у том тренутку, будући да евиденција није садржала забележбу о одузимању права гласа. Тужилац није присуствовао Скупштини туженог 28.04.2023. године.

Решење Комисије за хартије од вредности донето је 21.04.2023. године, док је дан акционара био 18.04.2023. године, а седница одржана 28.04.2023. године. Тужени је предметно Решење Комисије за хартије од вредности, са налогом за даљу доставу акционарима, примио 26.04.2023. године, а тог дана је Централни регистар, депо и клиринг хартија од вредности регистровао одузимање права гласа напред именованим акционарима. Предметно Решење Комисије за хартије од вредности достављено је акционарима којима је одузето право гласа на акцијама туженог и то ВВ 11.05.2023. године, ББ 13.05.2023. године, акционару „Bento solution“ доо решење је уручено лично у службеним просторијама Комисије дана 05.05.2023. године, док је акционару ГГ достављено 24.04.2023. године путем мејла.

Из записника са редовне седнице Скупштине акционара туженог одржане дана 28.04.2023. године, утврђено је да укупан број акција које имају право гласа био 4.151, а да су Скупштини присуствовали акционари и пуномоћници акционара са укупно 2097 акција.

У конкретној правној ствари главни предмет спорења странака у овој ствари јесте моменат сазнања за одузимање права гласа акционарима.

Првостепени суд је утврдио да је Скупштина имала у виду извод из јединствене евиденције акционара и поуздала се у њега, тако да није поступила супротно чл. 351 ст. 2 Закона о привредним друштвима и чл. 37 ст. 2 Закона о преузимању акционарских

друштава. Како произлази из доказа, Централни регистар хартија од вредности је одузимање права гласа регистровао 26.04.2023. године, тако би у ситуацији да дан акционара буде неки датум након овога, а Скупштина одузете гласове узме у обзир за кворум, онда би прекршила законске одредбе, имајући у виду да је регистар јаван, па околност да су одређени гласови суспендовани не би могла остати непозната. За Скупштину је одузимање гласова значајно од момента регистрације ове чињенице, а тај тренутак је био након дана акционара, као дана пресека података из Централног регистра. Отуда се тужени основано позива на законске одредбе о дану акционара као пресечном дану када се утврђује број акционара који имају право да учествују и гласају на Скупштини, сагласно чл. 331 ст. 1 Закона о привредним друштвима. Дан акционара је значајан за утврђивање акционара који имају право на учешће у раду скупштине. Околност да је Решењем Комисије за хартије од вредности након дана акционара одређеним акционарима одузето право гласа није могла бити позната Скупштини на дан одржавања седнице, имајући у виду све изведене доказе и утврђено чињенично стање, тако да до примене наведеног Решења и последица које производи може доћи на некој наредној седници Скупштине, на којој би се кворум утврђивао према дану акционара након регистрације суспендовања права гласа, док је седница од 28.04.2023. године, правилно одржана у смислу одредби о утврђивању кворума и већине за одлучивање.

У погледу навода тужиоца да скупштинска тела нису била прописно састављена, првостепени суд је утврдио да је одредбом чл. 355 ст. 1 Закона о привредним друштвима, прописано да председник скупштине именује записничара и чланове комисије за гласање, ако статутом или пословником скупштине није другачије одређено. Иста правила предвиђа су и чл. 30 Статута туженог. Из Записника са седнице Скупштине утврђено је да је председник Скупштине именовао комисију за гласање, а у Записнику је констатовано присуство само акционара туженог, не и неких других лица. Имајући у виду наведено, комисија је састављена у свему у складу са чл. 355 ст. 1 Закона и чл. 30 Статута туженог. Поред тога, пошто је тужилац тврдио да је потпис наведеног лица фалсификован, био је дужан да ову тврдњу и докаже, сагласно чл. 7 ст. 1, чл. 228 и 231 Закона о парничном поступку, односно да предложи графолошко вештачење потписа. Достављање копија записника са ранијих седница Скупштине туженог, на коме је исто лице било члан комисије за гласање, са циљем упоређивања његовог потписа на тим записницима са потписом на Записнику са седнице од 28.04.2023. године, не представља доказ у прилог основаности фалсификовања потписа овог лица, па суд на основу чл. 8 Закона о парничном поступку, налази да ова чињеница није доказана и да је потпис једног од чланова комисије за гласање валидан.

Поред тога, суд налази и да тужилац погрешно тумачи одредбу чл. 355 ст. 4 Закона о привредним друштвима, истичући да пуномоћник акционара, односно директора, не може бити председник комисије за гласање, јер сматра да је у питању повезано лице. Одредбом чл. 355 ст. 4 Закона о привредним друштвима, прописано је да чланови комисије за гласање не могу бити директори, чланови надзорног одбора, кандидати за те функције, као ни са њима повезана лица, док је одредбом чл. 62 ст. 1 и 2 истог Закона предвиђено ко се сматра повезаним лицем у односу на одређено физичко и правно лице. Међу овим лицима не налази се пуномоћник неког лица, тако да председник комисије за гласање није био лице повезано са директорима туженог, због чега је и у том делу састав комисије био прописно састављен, па су наводи тужиоца у погледу незаконитости састава комисије за гласање у целости неосновани.

Код овако утврђеног чињенично стања, првостепени суд налази да на седници Скупштине туженог, одржаној 28.04.2023. године, нису прекршена правила о утврђивању кворума и већине за гласање из чл. 351 и 358 Закона о привредним

друштвима и чл. 37 ст. 2 Закона о преузимању акционарских друштава, као ни одредбе о комисији за гласање и записнику из чл. 355 и 363 истог Закона, због чега нема основа за побијање одлука донетих на предметној седници. Првостепени суд је става да нису испуњени услови из чл. 376 ст. 1 Закона о привредним друштвима, посебно они из тачке 3 и 4, према којима је за побијање потребно да одлука скупштине из других разлога није донета у складу са овим законом, статутом или пословником скупштине или да је одлука скупштине супротна закону или статуту. Из свега наведеног произлази да је тужбени захтев неоснован, па га је суд одбио у целости.

Одлука првостепеног суда, донета је уз битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, јер побијана одлука не садржи разлоге о битним чињеницама, док су дати разлози нејасни и противречни.

Првостепени суд је закључио, да према изводу јединствене евиденције Централног регистра, на дан акционара 18.04.2023. године, сви акционари туженог су имали право гласа по основу акција које поседују, па је правилно првостепени суд применом члана 351. Закона о привредним друштвима, закључио да је тужени правилно утврдио кворум за седницу одређену према укупном броју гласова од 4.151 акција, као и да је Скупштина имала у виду извод из јединствене евиденције акционара од 18.04.2023. године, те да није поступила супротно члану 351. Закона о привредним друштвима. Овом законском одредбом о дану акционара као пресечном дану када се утврђује број акционара који имају право да учествују и гласају на Скупштини, сагласно члану 331. Закона о привредним друштвима је императивне природе.

Закључак првостепеног суда да је акционар ГГ био упознат са Решењем Комисије за хартије од вредности од 21.04.2023. године, јер је првостепени суд утврдио да је о одузимању гласа, био упознат дана 24.04.2023. године, те жалбени наводи тужиоца да првостепени суд није имао у виду да акционар ГГ има боравиште у, па није утврдио да ли је решење Комисије за хартије од вредности од 26.04.2023. године, уредно достављено, имајући у виду одредбу члана 416 Закона о преузимању акционарских друштава, другостепени суд истиче да је наведено без утицаја на побијану одлуку, имајући у виду императивни карактер одредбе члана 331. Закона о привредним друштвима.

У односу на чињеничне наводе тужбе да скупштинска тела (Комисија за гласање) на седници Скупштине одржане дана 28.04.2023. године, није било прописно састављена, првостепени суд је закључио да пуномоћник три директора који су акционари, може бити председник комисије за гласање и да је комисија прописно састављена, у складу са чланом 62. став 1 и став 2 и чланом 355. Закона о привредним друштвима. Међутим образложење првостепеног суда је контрадикторно са изведеним доказима. У конкретном случају, чланом 355. став 4. Закона о привредним друштвима, прописано је да чланови комисије за гласање не могу бити директори, чланови надзорног одбора, кандидати за те функције, као ни са њима повезана лица. Првостепени суд је закључио да је пуномоћник којег је Скупштина туженог поставила за председника комисије за гласање, пуномоћник три директора туженог, па је нејасно како пуномоћник директора може бити члан комисије и вршити наведену функцију и да има права која нема њен властодавац. Наиме, ако директор према члану 355. став 4. Закона о привредним друштвима, нема право да буде председник комисије за гласање, нејасан је основ да пуномоћник који поступа у име и за његов рачун, може да буде председник или члан комисије за гласање.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити недостатке на које је указано овом одлуком, ценећи поново све наводе парничних странака и изведене доказе. Разјасниће да ли пуномоћник директора може бити председник комисије за

гласање, имајући у виду члан 355. став 4. Закона о привредним друштвима. Првостепени суд ће донети нову на закону засновану одлуку за коју ће дати јасне и потпуне разлоге.

Како одлука о трошковима поступка зависи од успеха странака у спору, то је иста укинута.

Следом наведеног на основу чл. 391. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци одлуке.

БС/КЧ/МВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Иванка Спаховић с. р.

Тачност отправака оверава
Управитељ писарнице

Срђан Никић